

Gezamenlijke verklaring met betrekking tot een klimaat- en energiekader voor 2030, op 3 maart 2014 afgegeven door de ministers van de Green Growth Group-landen

1. We verzoeken de Europese Raad met klem om tijdens de vergadering in maart tot overeenkomst te komen inzake de kernelementen van een klimaat- en energiekader voor 2030.

2. Het is noodzakelijk dat de Europese Raad zo snel mogelijk overeenstemming bereikt over een ambitieus en kosteneffectief klimaat- en energiekader voor 2030, met inbegrip van een bindend nationaal streefdoel van minimaal 40% voor broeikasgassen. Vertraging hierin brengt diverse risico's met zich mee: ondermijnen van het vertrouwen van de commerciële sector, opschorten van essentiële investeringen in energie, verhoging van de kosten voor het kapitaal ten behoeve van deze investeringen, en vertraging in het bereiken van wereldwijde klimaatafspraken. Het nemen van beslissingen betekent dat de EU over duidelijke doelstellingen beschikt vóór de klimaatop in september.

3. Duurzame energie en energie-efficiëntie dienen een belangrijke rol te spelen in de gedecarboniseerde energievoorziening en het energiebeleid van de lidstaten, want dat zijn no-regret opties. De Raad dient overeenstemming te bereiken over een bindende doelstelling voor wat betreft duurzame energie in de EU. De EU zou deze doelstelling niet moeten vertalen in bindende nationale streefdoelen, want dan hebben de lidstaten meer mogelijkheden om hun eigen strategieën voor wat betreft duurzame energie te ontwikkelen. De EU-doelstelling zou minimaal 27% moeten bedragen.

4. Een verbeterde energie-efficiëntie levert een essentiële bijdrage aan alle belangrijke doelstellingen van het EU-beleid inzake klimaat en energie. Wij verzoeken de Raad met klem om energie-efficiëntie op te pakken als onderdeel van het kader voor 2030, na de interim-evaluatie van de Richtlijn Energie-efficiëntie medio 2014.

5. Wij stellen een eerlijke en open discussie in de Raad op prijs en dringen aan op een intensivering van de

discussies in de komende weken teneinde brede overeenstemming te bereiken over een pakket dat tegemoet komt aan alle behoeften en inspeelt op punten van overweging zoals kosteneffectiviteit, eerlijkheid en solidariteit.

6. Het beperken van een wereldwijde temperatuurstijging tot minder dan 2 graden is een absolute noodzakelijkheid. Indien dit niet gebeurt, zijn de gevolgen voor de wereld te groot. In het kader van een verhoging van de doelstelling dient de Raad aandacht te besteden aan internationale samenwerking en de toepassing van hoogwaardige marktmechanismen op het gebied van koolstof.

7. Een goed functionerende EU-regeling voor emissiehandel is de hoeksteen van een kostenefficiënte decarbonisatiestrategie en een belangrijk instrument voor het ontsluiten van investeringen in een koolstofarme economie. De EU-regeling voor emissiehandel dient dringend en ingrijpend aangescherpt te worden.

8. Bepaalde energie-intensieve sectoren worden langdurig geconfronteerd met een problematische concurrentie, mede vanwege de grote verschillen tussen de EU en de VS op het gebied van energietarieven. Analyses van de IEA (International Energy Agency), de Commissie en andere deskundigen bevestigen dat de belangrijkste oorzaken van deze prijsverschillen niet te vinden zijn in de kosten die verband houden met het energie- en klimaatbeleid binnen de EU. Met het oog hierop dienen de Unie en het bedrijfsleven samen te werken aan het ontwikkelen van strategische oplossingen die de concurrentiepositie van de Europese industrie veilig stellen en tegelijkertijd leiden tot een kosteneffectieve overgang naar koolstofarm opereren.

9. Tot slot dient de Europese Raad erop toe te zien dat het beleidskader voor 2030 een nieuwe impuls geeft aan het voltooiën van de interne energiemarkt, teneinde een zo groot mogelijke kostenefficiëntie te

realiseren door het vergroten van de marktintegratie en het onderlinge verband, de uitbreiding van koolstofarme energieopwekking te faciliteren en de energiezekerheid van Europa te verhogen.

Ondertekend door de Green Growth Group ministers:

Melchior Wathelet, België

Rasmus Helweg Petersen, Denemarken

Keit Pentus-Rosimannus, Estland

Ville Niinistö, Finland

Philippe Martin, Frankrijk

Barbara Hendricks, Duitsland

Gianluca Galletti, Italië

Wilma Mansveld, Nederland

Jorge Moreira da Silva, Portugal

Dejan Židan, Slovenië

Miguel Arias Cañete, Spanje

Lena Ek, Zweden

Edward Davey, Verenigd Koninkrijk